

Ανακοίνωση της Ο.Κ.Δ.Ε.

14 Μαρτίου 2020

Ο καπιταλισμός, οι κυβερνήσεις του, η ΝΔ είναι ανίκανοι και επικίνδυνοι

Μόνη διέξοδος η συλλογική οργάνωση και δράση, ο αγώνας των εργαζομένων και της νεολαίας:

Για να σπάσουμε την προπαγάνδα κυβέρνησης και ΜΜΕ για την «ατομική ευθύνη». Να νικήσουμε το φόβο και την παράλυση, να προστατεύσουμε την εργατική τάξη και την κοινωνία.

Για να μην πληρώσουμε τις συνέπειες, να υπερασπίσουμε όλα τα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματά μας. Να επιβάλλουμε ένα πρόγραμμα σωτηρίας κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων.

Η πανδημία του κορωνοϊού έχει δημιουργήσει μια έκτακτη κατάσταση. Η κρίση χειροτερεύει γρήγορα. Η υγεία του πληθυσμού οδηγείται σε οριακό σημείο, με κίνδυνο να χαθούν περισσότερες ζωές. Στην οικονομία, η κρίση άρχισε να εκτοξεύει την ανεργία, να φουσκώνει ένα κύμα αντεργατικών επιθέσεων. Όπως πάντα στις μεγάλες κρίσεις του καπιταλισμού, πάνω απ' όλα υποφέρουν οι εργαζόμενες και λαϊκές μάζες.

Οι οργανώσεις και αγωνιστές του εργατικού κινήματος οφείλουν να επέμβουν, να έχουν μια καθοριστική συμβολή. Στην αντιμετώπιση ενός φόβου και πανικού, που μόνο παραλύουν και αποδιοργανώνουν τις ζωντανές δυνάμεις της κοινωνίας. Βοηθώντας παντού, μέσα από τις κοινωνικές και πολιτικές οργανώσεις μας, με την ανάπτυξη της λαϊκής αυτοοργάνωσης. Κατευθύνοντας ή και επιβάλλοντας, αν χρειάζεται, μια συλλογική, ψύχραιμη, ορθολογική αντιμετώπιση της κατάστασης, τη σωστή εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων προστασίας. Αναδεικνύοντας τις αιτίες της κρίσης και τη μοναδική διέξοδο: την αγωνιστική επέμβαση των μαζών, για να πάρουμε στα χέρια μας τον έλεγχο μιας κατάστασης που εξελίσσεται απειλητικά. Γιατί η μεγαλύτερη απειλή δεν είναι κάποια φυσική κατάρρα, αλλά ότι η

διαχείριση βρίσκεται στα ανίκανα, επικίνδυνα χέρια του καπιταλιστικού συστήματος και του αστικού κράτους, των ιμπεριαλιστών (ΗΠΑ, ΕΕ), των τυφλών δυνάμεων της «ελεύθερης αγοράς», των νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων, των αστικών επιτελείων και κομμάτων, των ιδιωτικών ΜΜΕ. Χειρότερα από πανδημία, απειλείται μια συμφορά για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα – που πρέπει να αποτρέψουμε πάση θυσία.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΝΟΧΟΣ

Ο λόγος για κρίσεις όπως η σημερινή (όποιοι κι αν είναι απρόβλεπτοι παράγοντες κ.λπ.) δεν είναι καμία «βιβλική αποκάλυψη». Αλλά η ίδια η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, της καπιταλιστικής οργάνωσης (αποδιοργάνωσης!) της κοινωνίας, που αποκαλύπτεται χαοτική, εντελώς αναποτελεσματική. Η περιβαλλοντική καταστροφή, οι πόλεμοι, η προσφυγιά που εξαπλώνουν τις πιο άθλιες συνθήκες διαβίωσης. Η διάλυση των συστημάτων υγείας και των δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών από δεκαετίες νεοφιλελεύθερων πολιτικών (ιδιωτικοποίηση, ελλείψεις προσωπικού, ελαστικές εργασιακές σχέσεις κ.λπ.). Γι' αυτό τέτοιες κρίσεις (δημόσιας υγείας, περιβαλλοντικές κ.λπ.) έχουν πυκνώσει τόσο πολύ. Είναι ακόμα η αλαζονεία, τύφλωση, ανικανότητα των αστικών κυβερνήσεων, επιτελείων και ελίτ. Κλεισμένοι στους γυάλινους πύργους τους, αντιμετωπίζουν τις εργαζόμενες και φτωχές λαϊκές μάζες σαν υπάνθρωπους. Γι' αυτό, ιδιαίτερα σε ΗΠΑ και ΕΕ, δεν είχαν καμία έγκαιρη και αποτελεσματική προετοιμασία. Σαν άλλοι θρησκόληπτοι, άφησαν πάλι τα πάντα στο «αόρατο χέρι της αγοράς» και στην «υγιή ιδιωτική πρωτοβουλία», σπέρνοντας στη συνέχεια τον πανικό όσο η κρίση εξελισσόταν. Το βράδυ της Πέμπτης προς Παρασκευή, ενώ οι λαοί αγωνιούν και υποφέρουν, οι ΗΠΑ εξαπέλυσαν πυραυλικές επιθέσεις ενάντια σε φιλοϊρανικές δυνάμεις στο Β. Ιράκ! Αυτός είναι σήμερα ο καπιταλισμός, η αστική τάξη, η «ηγεσία» που θέλουν να τους εμπιστευτούμε, να σταθούμε «όλοι μαζί»! Σαθροί, ανίκανοι, επικίνδυνοι, δολοφονικοί.

Σήμερα όλοι καταλαβαίνουν ότι: α) Ο κίνδυνος θα ήταν δραστικά μικρότερος, αν υπήρχε εξαρχής επαρκής αριθμός ΜΕΘ, λειτουργικά δημόσια συστήματα υγείας. β) Όλες οι αστικές κυβερνήσεις, από τις ΗΠΑ μέχρι την ΕΕ, εξαρχής υποβάθμισαν το θέμα, αν δεν αδιαφόρησαν πλήρως και δεν εξαπάτησαν τον πληθυσμό. γ) Ειδικά με το σημερινό επίπεδο της επιστήμης και τεχνικής, τέτοιες κρίσεις θα μπορούσαν να ξεπερνούνται με το ελάχιστο δυνατό κοινωνικό και ανθρώπινο κόστος, αν υπήρχε μια κοινωνική οργάνωση βασισμένη στη συνεργασία, συλλογικότητα και αλληλεγγύη, στη φροντίδα των βασικών αγαθών και υπηρεσιών για όλους, με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Αλλά αυτό γίνεται αδύνατο και οι κρίσεις ξεσπάνε καταστροφικές, όσο επικρατούν οι κανιβαλικές πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού, της «αγοράς», του κέρδους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Αιτία δεν είναι ο κορωνοϊός. Απειλή σαρωτικών επιθέσεων ενάντια στους εργαζόμενους.

Τα αστικά επιτελεία και οι νεοφιλελεύθεροι προσπαθούν να κρύψουν τις αιτίες της οικονομικής κρίσης πίσω από τον κορωνοϊό, όπως κάνουν πάντα, προβάλλοντας κάποια δήθεν «αιτία». Για να αθώσουν το καπιταλιστικό σύστημα και τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Να ενοχοποιήσουν την εργατική τάξη, να βρουν πρόσχημα ακόμα πιο σκληρών επιθέσεων, να συνεχίζουν τον εξωφρενικό πλουτισμό των ελίτ! Ο κορωνοϊός πυροδότησε ή επιτάχυνε την οικονομική κρίση, αλλά δεν τη γέννησε. Η διεθνής οικονομική κατάσταση ήδη χειροτέρευε σταθερά (πτώση ανάπτυξης και ύφεση, περιορισμός εμπορίου και επενδύσεων, κραχ στα χρηματιστήρια, έκρηξη χρεών κ.ά.), όπως φαίνεται ιδιαίτερα στην έκρηξη των κοινωνικών ανισοτήτων. Γι' αυτό εξαπλώνονται διαρκώς, γίνονται όλο και πιο λυσσασμένοι όλοι οι ανταγωνισμοί.

Ρίζα του κακού είναι η κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Η «μεγάλη ύφεση» του 2008 μπαλώθηκε με τρισεκατομμύρια, που χαρίστηκαν από τα αστικά κράτη και τις κεντρικές τράπεζες σε τραπεζίτες και κερδοσκόπους, κεφάλαιο και πλούσιους («ποσοτική χαλάρωση» κ.ά.) Αυτοί οι ωκεανοί χρήματος πήγαν, ακόμα μια φορά, μόνο στην οικονομία της «φούσκας», στα χρηματιστήρια, σε κάθε είδους κερδοσκοπία και παρασιτισμό (παράγωγα, ομόλογα κρατών και επιχειρήσεων κ.λπ.). Παρότι απέτυχαν να γιατρέψουν την κρίση, το ταξικό συμφέρον τους υπαγορεύει να συνεχίσουν, ακόμα και σήμερα, τα ίδια και χειρότερα. Έτσι π.χ. η ΕΚΤ εκτόξευσε τις αγορές ομολόγων, δηλαδή αγοράζει σάπια «κόκκινα» δάνεια που κατέχουν τράπεζες, πολυεθνικές, μεγάλες επιχειρήσεις και διεθνείς τοκογλύφοι, για να τους σώσει από άμεσες χρεοκοπίες. Οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, ενώ υπόσχονται πρόσθετες ενισχύσεις δεκάδων δισ. στο μεγάλο κεφάλαιο, φλυαρούν και μακρηγορούν για «ευελιξία» στο Σύμφωνο Σταθερότητας, που -ας μην υπάρχουν αυταπάτες- δεν πρόκειται σε τίποτα να ελαφρύνουν υπέρ των εργαζομένων. Ο ιερός νόμος τους είναι ταξικός, απλός, απaráβατος: όλα για να σώσουμε κεφάλαιο και πλούσιους - θα τα αρπάξουμε από τους εργαζόμενους! Ακόμα, η έκρηξη των ανταγωνισμών μεγαλώνει το πρόβλημα, ακυρώνοντας κάθε συντονισμένη διεθνή προσπάθεια. Αυτό δείχνει το κλείσιμο των συνόρων, το μέγαλωμα της διεθνούς απομόνωσης μεταξύ κρατών και κυβερνήσεων.

Καπιταλιστές και κυβερνήσεις είχαν ήδη αρχίσει, πριν την πανδημία, να δείχνουν τα δόντια τους, με απολύσεις, μειώσεις μισθών, κατάργηση δικαιωμάτων, διαρκή αντεργατικά μέτρα. Τα μέτρα που παίρνουν τώρα (μείωση επιτοκίων, πακέτα ενίσχυσης του κεφαλαίου κ.λπ.)

έχουν ξαναχρησιμοποιηθεί, έχουν εξαντλήσει την αποτελεσματικότητά τους. Είναι μάλλον απίθανο να περιορίσουν την οικονομική κρίση. Ακόμα κι αν η πανδημία αρχίζει να περιορίζεται, θα εμφανίσουν στους εργαζόμενους έναν λογαριασμό ακόμα πιο βαρύ. Στις δικές μας πλάτες θα προσπαθήσουν να φορτώσουν την πτώση τρισεκατομμυρίων στα χρηματιστήρια, τις «απώλειες» του κεφαλαίου και των πλουσίων. Δεν υπάρχει «μοιρασιά» της κρίσης, «εθνική» και πάνω από τάξεις. Κάθε μέρα που περνάει τα πράγματα θα γίνονται πολύ χειρότερα, οι επιθέσεις των αφεντικών πολύ πιο άγριες.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΔ ΕΙΝΑΙ ΑΝΙΚΑΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ

Η επικίνδυνη προπαγάνδα της «ατομικής ευθύνης»

Ο ελληνικός καπιταλισμός είναι εντελώς αποδυναμωμένος, πράγμα που είχε ήδη αρχίσει να φαίνεται και τώρα φουντώνει. Οι επιπτώσεις στον τουρισμό δείχνουν μόνο ένα μικρό μέρος από το αδιέξοδο της νεοφιλελεύθερης/μνημονιακής «ανάπτυξης», που οδηγεί μόνο στον αρπακτικό πλουτισμό της ελίτ. Η αναπόφευκτη καθυστέρηση ή μείωση των κρατικών εσόδων θα ρίξει στα βράχια τη διαχείριση με τα αιματηρά «πλεονάσματα». Πολύ πιο γρήγορα από την ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική της κυβέρνησης, που ήδη οδηγούσε εκεί, ανοίγει ο δρόμος για νέα χρεοκοπία και νέο μνημόνια. Είμαστε μόνο στην αρχή και ήδη οι καπιταλιστές περνάνε σε ακόμα μεγαλύτερες απολύσεις, απορρύθμιση ωραρίων, κατάργηση δικαιωμάτων κ.λπ. Ολόκληρα στρώματα της εργατικής τάξης και της κοινωνίας απειλούνται με αποσύνθεση. Πρέπει να ετοιμαστούμε για αντίσταση μέχρι εσχάτων.

Ταυτόχρονα, στη χώρα μας, τώρα εκδηλώνεται η έξαρση της πανδημίας, πράγμα που χειροτερεύει τους κινδύνους για τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, τη νεολαία. Ιδιαίτερα επικίνδυνη είναι η κατάσταση στους χώρους και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπου οι ρατσιστές των ελληνικών κυβερνήσεων και της ΕΕ έχουν στοιβάξει κτηνωδώς χιλιάδες κατατρεγμένους πρόσφυγες.

Τα ΜΜΕ, οι κρατικοί μηχανισμοί, η κυβερνητική προπαγάνδα (μαζί με την εξωνημένη συνδικαλιστική ομάδα του Παναγόπουλου, που πρώτος είπε ότι το πρόβλημα «δεν είναι ταξικό») επιχειρούν να φουσκώσουν την εικόνα του Μητσοτάκη και της κυβέρνησής του (Κικίλιας, Κεραμέως κ.λπ.), ως στιβαρού, υπεύθυνου, αποτελεσματικού ηγέτη. Τίποτα πιο ψεύτικο! Τα μέτρα της ΝΔ (ακόμα κι όσα θα ήταν ή είναι αντικειμενικά αναγκαία), ήρθαν καθυστερημένα, μετά από μέρες «βλέποντας και κάνοντας» – και κυρίως έχουν έναν κίβδηλο, ταξικό και γι' αυτό αναποτελεσματικό χαρακτήρα.

Έτσι, με το διάγγελμα Μητσοτάκη, τις Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου κ.λπ. ενδεικτικά και μόνο μέχρι στιγμής:

1) Δεν ορίζεται καμία υποχρέωση για τους εργοδότες (απολύμανση χώρων με δική τους ευθύνη και έξοδα, τήρηση μέτρων υγιεινής και ασφάλειας κ.λπ.). Πράγμα που έχει ήδη οδηγήσει σε εγκληματική στάση της εργοδοσίας, ακόμα και σε περιπτώσεις διαπιστωμένου κινδύνου, για να συνεχίζεται κανονικά η εργασία!

2) Δεν υπάρχει κανένα μέτρο ελέγχου της παραγωγής, της αγοράς και των τιμών, ενάντια στην κερδοσκοπία, για να εξασφαλιστεί η κάλυψη των βασικών ιατρικών ή διατροφικών αναγκών.

3) Δίνονται ξανά υπέρμετρες διευκολύνσεις στους καπιταλιστές (ελαφρύνσεις εισφορών κ.λπ.), που θα φορτωθούν πάλι στο κράτος και τελικά στους εργαζόμενους.

4) Αρπάζουν ένα μέρος από την κανονική άδεια των εργαζομένων (με την «άδεια ειδικού σκοπού»).

5) Δίνονται υπερεξουσίες σε κράτος και εργοδοσία να επιβάλλουν, μονομερώς, ό,τι θέλουν για τον χρόνο και τον τόπο εργασίας, να προχωράνε σε μορφές καταναγκαστικής εργασίας. Π.χ. εξοντωτικά «ευέλικτο» ωράριο στο δημόσιο, πλήρως απορρυθμισμένη «εξ αποστάσεως εργασία» (φορτώνει στους εργαζόμενους την ευθύνη να δουλεύουν παράλληλα με τη φροντίδα παιδιών-ηλικιωμένων), μονομερής απόφαση εργοδοτών και «διευθυντικό δικαίωμα» για το ποιοι εργαζόμενοι ή τμήματα εργάζονται κανονικά, που και πως. Έτσι, έχει ανοίξει ο δρόμος για γενίκευση των απολύσεων και μειώσεων προσωπικού, αναγκαστικών αργιών, μερικής και ελαστικής εργασίας, μειώσεων μισθών, ακόμα μεγαλύτερης κατάρτησης των συλλογικών συμβάσεων και δικαιωμάτων κ.λπ. Οι εργαζόμενοι, που ήδη υποφέρουμε από ανεργία, μερική/ελαστική εργασία, πενιχρούς μισθούς, χρέη, πλειστηριασμούς και εξώσεις κινδυνεύουμε να βρεθούμε σε απόγνωση.

Τα μέτρα ιδιαίτερα σε Υγεία και Παιδεία αποκαλύπτουν πόσο σαραβαλιασμένη αλλά και επικίνδυνη είναι η κυβέρνηση της ΝΔ. Ο Άδωνις τολμάει να ξεστομίζει ότι η κερδοσκοπία σε αντισηπτικά και μάσκες είναι ομαλή λειτουργία της «ελεύθερης αγοράς»! Ο Κικίλιας εμπαίζει ότι εξασφάλισε πληρωμή των υπερωριών του νοσοκομειακού προσωπικού(!), δεν τολμάει να ψελλίσει ότι θα γίνουν όσες μόνιμες προσλήψεις με πλήρη δικαιώματα χρειαστεί, μην και παραβιάσει τη δημοσιονομική πειθαρχία. Αντί να επιτάξει εδώ και τώρα μαζικά τις ιδιωτικές/ιδιωτικοποιημένες υποδομές υγείας, κάνει εκκλήσεις για αιτήσεις εργασίας «για

δύο χρόνια» σε ένα διαλυμένο δημόσιο σύστημα. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία Αττικό και Ρίου έχουν αποκαλύψει ένα μέρος αυτής της τραγικής κατάστασης. Η Κεραμέως ανέχεται και αναπαράγει θρησκοληψίες αντί να κλείσει τις εκκλησίες. Ο Μητσοτάκης μπουρδολογεί για «δημοσιονομικό χώρο», όχι για να προστατέψει την κοινωνία, αλλά για να έχει δισεκατομμύρια να χαρίσει στους επιχειρηματίες και πλούσιους, σε εξοπλισμούς και καταστολή. Όλοι αυτοί, που έχουν διαλύσει και διαλύουν καθημερινά τη δημόσια υγεία και παιδεία, εμφανίζονται «πατρικά» να μας κατευθύνουν στη δημιουργική απασχόληση και φροντίδα των παιδιών και ηλικιωμένων!

ΚΙΝΔΥΝΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

Έχουν εξαπολύσει μια τεράστια, μαύρη προπαγάνδα για το «μένουμε σπίτι», όχι για να προστατέψουν αλλά για να εκφοβίσουν τον πληθυσμό πέρα από όποιο αναγκαίο περιοριστικό μέτρο. Για την «ατομική ευθύνη», για να συγκαλύψουν και να περάσουν τη διάλυση των κοινωνικών υπηρεσιών και των συλλογικών δικαιωμάτων μας. Η έμφαση στην «ατομική ευθύνη» είναι η άλλη όψη του «απαγορεύεται το απαγορεύεται για το κεφάλαιο» και του «όλα στους πλούσιους». Όμως γίνονται ακόμα πιο επιθετικοί και απειλητικοί: φταίει ο λαός που είναι απαίδευτος, καλοπερασάκιας, ανεύθυνος... και κυρίως δεν πειθαρχεί, δεν συμμορφώνεται στις υποδείξεις των πεφωτισμένων κρατικών και κυβερνητικών αρχών! Θέλουν έτσι να εκμεταλλευτούν την πανδημία και την κρίση, για να κάνουν μεγάλα βήματα προς την κατάργηση των δημοκρατικών ελευθεριών, όπως π.χ. απαγόρευση των διαδηλώσεων (την έχουν προετοιμάσει), δρακόντειους περιορισμούς για τις κοινωνικές και πολιτικές οργανώσεις του εργατικού κινήματος, στρατιωτικοποίηση και αστυνόμευση της δημόσιας ζωής (έκτακτη συγκρότηση ειδικών «κέντρων επιχειρήσεων» με υπερεξουσίες κ.λπ.).

Πρέπει να ορθώσουμε αποφασιστικό φραγμό σ' αυτά τα σχέδια! Εργαζόμενοι, Φτωχοί, Νέοι, δεν είμαστε εμείς ούτε οι ένοχοι για όλα αυτά τα δεινά, ούτε τέρατα αντικοινωνικής συμπεριφοράς και ανευθυνότητας, όπως επιχειρούν να μας παρουσιάσουν. Εμείς είμαστε οι μόνοι που πραγματικά νοιαζόμαστε για την κοινωνία, όχι οι κυβερνήσεις, οι διεφθαρμένοι κρατικοί αξιωματούχοι, οι εργοδότες, οι πλούσιοι. Εμείς είμαστε οι μόνοι που, με δημοκρατική συζήτηση, με όποιον τρόπο χρειαστεί, μπορούμε να αποφασίσουμε πως, με ποιον τρόπο και σε ποια έκταση θα χρησιμοποιήσουμε όλα τα εργαλεία του εργατικού κινήματος και των αγώνων μας. Αλλά και εμείς είμαστε οι πρώτοι και οι μόνοι που δεν πρέπει να διστάσουμε μπροστά σε οποιαδήποτε κινητοποίηση και αγώνα επιβάλλεται από τα πράγματα, για να σώσουμε τα δικαιώματά μας, τις ίδιες τις ζωές μας, όσο η κρίση χειροτερεύει! Αυτός ο δρόμος είναι ο μόνος που πραγματικά μπορεί να προστατεύσει, στο

μέγιστο δυνατό βαθμό, τους εργαζόμενους και την κοινωνία!

ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΟΥΜΕ ΜΟΝΟ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Συλλογική κινητοποίηση, οργάνωση, δράση των εργαζομένων και της νεολαίας Για ένα ριζοσπαστικό Πρόγραμμα Έκτακτης Ανάγκης

Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα, η νεολαία πρέπει να ενωθούμε, να κινητοποιηθούμε, να αγωνιστούμε. Δεν υπάρχει καμία λύση μέσα στην παράλυση της «ατομικής ευθύνης», μέσα στον φόβο της «πειθαρχίας στις αρχές». Πρέπει να φέρουμε στην επιφάνεια ένα Πρόγραμμα Έκτακτης Ανάγκης, με ριζικά και αποτελεσματικά αιτήματα όπως π.χ.: Άμεση κατάργηση του Συμφώνου Σταθερότητας και των «πλεονασμάτων». Παύση πληρωμών του χρέους. Πάγωμα και διαγραφή χρεών για εργαζόμενους και λαϊκά στρώματα. – Μαζική δημόσια χρηματοδότηση στην υγεία, για να καλυφθούν όλες οι ανάγκες. Προσλήψεις σε όλους τους καίριους τομείς (νοσοκομεία, εφοδιαστική αλυσίδα κ.λπ.) με σταθερές εργασιακές σχέσεις. – Έκτακτη φορολογία σε κεφάλαιο πλούσιους. – Επίταξη/Εθνικοποίηση όλων των ιδιωτικών δομών υγείας. – Έλεγχος στις τιμές, διατίμηση σε όλα τα βασικά είδη, επίταξη/εθνικοποίηση των μεγάλων εμπορικών καταστημάτων και αλυσίδων, καθώς και των εισαγωγών/εξαγωγών, παραδειγματική τιμωρία κάθε κερδοσκόπου. – Παύση και παραδειγματική τιμωρία σε κάθε παπά ή θρησκόληπτο ενεργεί ανεύθυνα. Υποχρεωτικά μέτρα και λουκέτα ενάντια στην ανευθυνότητα της Εκκλησίας. – Για τους εργαζόμενους σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα: Αυστηρότατη τήρηση και υποχρεώσεις των εργοδοτών για συνθήκες υγιεινής, με δικά τους έξοδα, βαριές ποινές σε όσους δεν συμμορφώνονται. Άδειες με έξοδα των εργοδοτών. – Απαγόρευση των απολύσεων. Καμία μείωση δικαιωμάτων (ωράριο, συνθήκες εργασίας κ.λπ.) – Όχι στο δικτατορικό «διευθυντικό δικαίωμα» κράτους και εργοδοτών. Εργατικός έλεγχος με επιτροπές εργαζομένων σε κάθε απόφαση σχετική με τη ρύθμιση της εργασίας και την προστασία των χώρων εργασίας και των εργαζομένων.

Αυτές τις λύσεις πρέπει να επιβάλουμε, δηλαδή να αγωνιστούμε για να περάσει ο έλεγχος της έκτακτης κατάστασης από τα ανίκανα χέρια των αστικών νεοφιλελεύθερων επιτελείων στους εργαζόμενους. Η σημερινή πανδημία δείχνει τα όρια και την αποτυχία όλων των μηχανισμών και των ιδεολογημάτων της «ελεύθερης αγοράς». Όσο η κρίση χειροτερεύει, τόσο θα έρχεται η ανάγκη μιας ριζικής τομής στο δολοφονικό τρελοκομείο του καπιταλισμού, δηλαδή της μόνης πραγματικής λύσης, μιας κυβέρνησης των εργαζομένων και μιας σοσιαλιστικής διεξόδου. Οι αγωνιστές της οργάνωσής μας θα κάνουν το παν σ' αυτή την κατεύθυνση, καλώντας και παίρνοντας πρωτοβουλίες προς όλες τις δυνάμεις του

εργατικού κινήματος.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΔΙΕΘΝΙΣΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ